kui ſa jälle hädas oled, ſiis teata ennaſt minu juure, ma ſaan ſiis ſind jälle hädaſt wälja ait'ma!"

„Oh, teie olete üle wäga armuline! kui et ma ſeda oleks jõudnud ärateenida," ütles talupoeg, „aga ſiiski tõeste ei ſa ſee kõik mind weel hädaſt aitama!"

„Kuda nõnda? Ma arwan, hakkatuſeks wiſt küllalte," ütles würſt.

„On küll tõſi, aga" —

„Noh, mis ſeal ſiis weel on? Räägi julgeste ja ära karda ühti, ma olen ſeda ſulle jo kõik andeks annud."

Tallupoeg wiiwitas aega edaſi; aga würſt kinnitas teda weel kord, ja nüüd juttustas talupoeg kõik ſüdame pealt wälja, mis lugejad juba teadwad.

„Ma ei wõinud," liſas ta weel wiimaks juure, „ſugugi ühe kingituſe peale mõttelda mo armulik maa-walitſeja herra; mul ſeiſis ükſi ſee aga mõttes, et kuda ma aga ükſi armu ja andeksandmiſt teite käeſt wõikſin ſaada; — nüüd, olete aga teie, mulle, mo armulik herra, ſeda kaa kõik annud ja ſeda teiſt asja ſeda kingituſt, pean ma ſiis tõeste ſelle tigeda mehele ſiin ülewel, ja ſelle armuta ohwitſeerile ſeal al ära jagama."

„Jah, mo armas mees, ſee on ſiis küll üks imelik kaup, mis ſa ſeal nendega oled teinud. — Wõi ſiis keegi ei tahtnud ſind ſiia minu juure

ſiſſe lasta tulla? On ſee kaa tõeste nõnda tõſi?" —

„See on tõeste tõſi, mo armulik herra! Mite enne ei annud n'ad mulle luba ſiſſe astuda, kui ma neile mõlemille pool ſeda, mis ma teite käeſt pidin ſaama, olin lubanud ära jagada."

Würſt (eneſe ete): „Oodake t'e koerad!" (talupoja poole põõrates) „kuule mis ma ſulle ütlen! Ma ſoowiks hea meelega, et ſina iſe need kuld tükkid wõikſid eneſele pidada. Kas ſa ei tea midagi teed eneſele ſellepooleſt muretſeda?" —

Talupoeg, ſeda sõna koerad kuuldes ſai nüüd küll aru, kuſt poolt tuul puhus, tuli peagi ühe hea mõtte peale, ja arwas eneſele üht peaſemiſe teed leidnud olewad, mis ilma lühenduſeta oma palka ſaab teiſtega ära jagama, ja mis juſt würſt iſe temale ſaab kinkima.

„Armulik würſti herra," ütles ta wiimaks, „ma teakſin küll üht abi ſelle wastu nimetada; aga ſiiski lubage mulle enne weel üht küſimiſt küſida: Tahate teie need kuld tükkid mulle ſellepäraſt kinkida, et ma teile ſeda imetegu näha tõin, wõi ſelle päraraſt, et mo häda nii wäga ſuur on, ja ſeeläbi aidatud ſaaks?"

„Muidugi teada ſinu waeſuſe päraſt!" „Noh, waadake ſiis," — ütles kawal talupoeg, — „ſeepäraſt, et ma ſeda kala warastaſin, wõikſite teie